

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Videnskabsministeren skal jo sørge for at finde nogle personer, som er kvalificerede til at foretage hele den her vurdering, og jeg synes, det er en mærkelig forhåndsantagelse, at bare fordi der er nogle af dem, der er indstillet af Undervisningsministeriet, kan de ikke have kendskab til forskningsbaserede videregående uddannelser.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren, og jeg giver ordet til den næste ordfører i rækken, hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side støtter vi indførelsen af akkreditering af landets videregående uddannelser. Der er ingen tvivl om, at akkreditering vil medvirke til at kvalitetssikre og forbedre eksisterende og nye videregående uddannelser.

Endvidere vil akkreditering også sikre en langt bedre mulighed for at vurdere uddannelsernes kvalitet nationalt såvel som internationalt. Og det er yderst relevant for f.eks. danske studerende, der søger til udlandet, ligesom for udenlandske studerende, der søger hertil, at der er en standard at måle efter.

Kl. 14.55

Men udarbejdelsen af sådan en akkrediteringslov som denne skal selvfølgelig både matche de internationale krav og forventninger og tilgodese de mange hjemlige ønsker og behov, der er til den her lov, og det er jo ikke nogen nem opgave. Derfor er det klart, at Socialdemokratiet også er meget bevidst om, at en ny akkrediteringslov umuligt kan gennemføres uden, at der undervejs vil opstå visse problemer og uoverensstemmelser.

En så omfattende og omsiggribende lov skal med al sandsynlighed virke i en periode, hvor den så undervejs kan rettes til og justeres, for at man finde den endelige form. At forestille sig, at man uden videre kan lave en lov, der er fuldstændig uden små problemer undervejs, er ikke muligt. Derfor skal man have det i mente.

Ved læsningen af de mange og ganske omfattende høringssvar bliver det da også tydeligt, at der i universitetsverdenen og i interesseorganisationerne er mange forskellige forslag til, hvad man kunne gøre bedre, ændringer m.m., men høringssvarene peger ikke nødvendigvis i den samme retning. Derfor er kunsten at finde en gylden middelvej, og jeg synes, at den lov, der

ligger, sådan set meget godt afvejer de forskellige interesser, der er.

Kritikpunkterne falder i følgende hovedoverskrifter: akkrediteringsinstitutionens uafhængighed, opbygningen og sammensætningen, ministerens kattelem, valg af akkrediteringsaktør, kriterier for relevans og klageadgang.

Socialdemokratiet tager de her kritikpunkter meget alvorligt, og vi vil følge dem meget tæt, men vi vil ikke her og nu sige, at der skal stilles konkrete ændringsforslag. Spændvidden i høringssvarene giver også meget tydeligt udtryk for, at det forslag, der ligger, balancerer udmærket mellem yderpunkterne i de tilkendegivende interesser.

Særlig akkrediteringsinstitutionens uafhængighed har Socialdemokraternes bevågenhed, og det var sådan set derfor, jeg spurgte Venstres ordfører om en garanti for, at man ville følge det her meget tæt, for der har været en stor bekymring, og vi kunne også fornemme, at Enhedslisten straks havde travlt med at insinuere, at der var problemer i forhold til de her ting.

Så det er jo nødvendigt at tydeliggøre over for alle, at det, at der skal være uafhængighed, er noget, vi tager ualmindeligt alvorligt. Vi har fået det understreget i teksten, hvor der helt tydeligt står, at rådet er uafhængigt i sin virksomhed, og medlemmerne udpeges på baggrund af deres faglige kvalifikationer, samt at både rådssekretariatet og det faglige sekretariat skal være uafhængige af videnskabsministeren.

Det står altså klokkeklart, hvordan det hænger sammen. Alligevel er der nogle, der har syntes, at det skulle kritiseres, og derfor synes jeg, det var nødvendigt også at få Venstres tilsagn om, at det er noget, vi tager meget alvorligt og vil følge tæt. Hvis der skulle opstå noget, vil vi slå til og lave om i forhold til de her ting.

Hvad angår rådets opbygning og sammensætning har Socialdemokraterne lagt stor vægt på, at der er viden om, om arbejdsmarkedet og om dimittenderne er repræsenteret i rådet. Det er med til at sikre, at der også sidder nogle, der ved noget om, hvad det er, der er behov for på det arbejdsmarked, som de studerende skal ud på, når de er færdige. Vi har været glade for, at vi har fået med i forligskredsarbejdet, at det også er blevet understreget.

Flere høringssvar har kritiseret ministerens såkaldte kattelem, og det er jo forstået som videnskabsministerens ret til i særlige tilfælde, hvor en uddannelse ikke giver samfundsmæssig mening, at vende tommelfingeren nedad.